

baade fordi den efter min Opfattelse er det eneste Grundlag, hvorpaa der kan tilvebringes Lighed, naar man ikke er i Stand til at foretage fuld Ombytning — og jeg beder bemærket, at Mindretallet heller ikke regner med fuld Ombytning — og endvidere, fordi Ligningsgrundlaget er det eneste retfærdige, naar man af en hel Stand kræver en bestemt Ydelse, nemlig en Aflevering af Korn, idet man, hvis man ikke foretager en Ligning, stiller alle dem, der ikke har den paagældende Vare, gunstigere end de andre. Jeg maa derfor tilraade dette høje Ting at opretholde Ligningsgrundlaget. De Betænkeligheder, der tidligere kunde være ved Ligningsgrundlaget, og som jo er kommet stærkt frem i Debatten, maa, synes jeg, svinde overfor Ligningens forholdsvist lille Størrelse og overfor de Bestemmelser om Ombytning udenfor og indenfor Ligningen, som i alle Tilfælde vil blive gennemført.

Endvidere maa jeg tilraade, at man ikke følger Mindretallet, naar det foreslaar at § 13 skal udgaa. Mindretallets Ordfører har sagt, at man ønsker, at der med Hensyn til Overtrædelser af Kornloven skal vedblive at gælde, hvad der i Kornloven er fastsat, og hvis § 13 i dette Lovforslag forkastes, vil det selvfølgelig være Ministeriets Pligt at lade Overtrædelser af Kornloven paatale i Henhold til Kornlovens Straffebestemmelser; disse Straffebestemmelser sætter store Pengebøder og Fængselsstraf for Overtrædelser. Jeg har ment, at det samfundsmæssigt set var vigtigere, at man fik det Korn, som de vedkommende Landbrugere burde have afleveret i indeværende Høstaar, ind paa Statens Lagre, og at lade Pengebøden for det ulovlige Forhold blive betalt paa den Maade, at de paagældende faar en Mindrebetalning for det Korn, de skulde have afleveret, og som de nu leverer efter nærværende Lovforslags Regler. Jeg mener, at det samfundsmæssigt vilde være særdeles ønskeligt, om det netop blev fastslaaet, at det Korn, man ikke har afleveret i Fjor, skal man aflevere i Aar, for at man derigennem kan faa Klarhed over, at Leveringen af Korn er en Pligt, som man ikke kan unddrage sig. Hvis man derfor skulde ville forkaste § 13, vil jeg, som jeg tidligere har sagt her i Tinget, søge den høje Rigsdags Tilslutning til i den gamle Kornlovs Bestemmelser vedrørende Straf at indføre en Regel om, at Domstolene kan foruden Bøder og Fængselsstraf — enten alternativt eller som Tillægsstraf — ikende Pligt til at aflevere det i Fjor for lidt afleverede Korn. Men jeg

vil mene, at den Ordning, som her er foreslaaet i § 13, er langt den lempeligste til Afvikling af dette Forhold, og jeg skal derfor meget henstille, at den høje Rigsdag vedtager denne.

Med Hensyn til Mindretallets Ændringsforslag Nr. 28 om en ny § 14 skal jeg udtale mig ganske kort, da Flertallet, uden at være klar over Nødvendigheden af Bestemmelsen, dog vil stemme for den. Jeg skal kun sige, at Ernæringsraadets Opfattelse af Forholdet har været bestemt af dets Syn paa Landbrugernes Leveringsforhold, medens Ministeriets Syn paa dette Spørgsmaal, som jo er af stor finansiel Rækkevidde, udelukkende maa være bestemt af, hvad der staar i Loven, og i Loven staar der, at Godtgørelsen for Kvantumet skal regnes efter det Kvantum, som er lignet og indkøbt. Ligningen omhandles i § 3 og Indkøbet i § 6. Det, som Mindretallet og Ernæringsraadet har tænkt sig at kunne gøre, var at medregne noget Korn, som omtales i § 4, men som hverken kommer ind i Statens Lagre ved en Ligning eller ved Indkøb, men ved Ombytning. Man har fra denne Side ment, at dette ved Ombytning indleverede Korn kunde betragtes som indkøbt, men dette strider mod Lovens tydelige Ord og tillige mod de Bemærkninger, hvormed Lovforslaget var ledsaget, idet der udtrykkelig henvistes til det i Henhold til § 6 indkøbte Korn. Hvis Paragraphen ikke blev vedtaget, vilde derfor sikkert ingen Minister kunne paatage sig det konstitutionelle Ansvar for at udbetale den paagældende Bonus. En Retssag om Forholdet vilde da formodentlig finde Sted, og jeg vil antage som givet, at de paagældende Landbrugere vilde tabe Processen. Da jeg og Ministeriet imidlertid maa mene, at det er ønskeligt, saaledes som alle Forhold ligger, at denne Bonus udbetales, ønskes Hjemmelen givet ved denne Bestemmelse.

Jeg skal endnu kun gøre et Par Bemærkninger om det konservative Mindretallets Ændringsforslag. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Hvedeklid hævder det konservative Mindretal, at denne Ydelse ikke kan stilles lige med Majsens, medens et stort Flertal i Udvalget mener det modsatte, og jeg finder ingen Grund til paa dette Punkt at følge det konservative Mindretal; jeg tror ikke, Forslaget er tilstrækkelig sagligt underbygget. (*Sporon-Fiedler*: Det er taget tilbage). Jeg beder undskyldte, at jeg har overhørt dette.

Det andet Ændringsforslag angaaende den hollandske Vægt er et Spørgsmaal,